

Man and Nature – samlingsutställning Kinna kyrka 2017

Samlingsutställning i Kinna Kyrka, Mark kommun. Deltog med fyra skulpturer/konstverk ur serien *Man and Nature*.

Tre av verken har visats tidigare (Göteborgs konstförening 2016, Galleri 54 2017). Ett verk nyproducerades för utställningen.

Serien påbörjades till utställningen *Suspicious Landscape*, Galleri Konstpedemin Göteborg 2006. Idén bakom skulpturerna var och är att i tredimensionell form utforska hur delar av människokroppen kan smälta samman med delar eller symboler av natur. Serien började i en anspråkslös och liten skala, intentionen var att utifrån ovan nämnda beståndsdelar göra så många varianter som möjligt. Det ena objektet skulle leda till det andra i ett försök att skapa något nytt. Intentionen var också att ge mig in på något jag inte arbetat med förut, människokroppen. Några av de från början mindre skulpturerna har under årens lopp förstorats till en större skala., från en "figurinskala" till naturlig storlek. Skulpturerna knyter an till en skulpturtradition vilken går tillbaka många tusen år. Människan har "alltid" eller i alla fall "sedan urminnes tider" gjort avbilder av sig själv, i form av amuletter, figurer, etc. Ett exempel är den paleolitiska venusfigurinen Venus från Willendorf som hittades av Josef Szombathy 1908 daterad till att vara 22 000 – 24 000 år gammal. Skulpturerna knyter också an till en utbredd folkkonst-tradition, jag har under arbetet tittat och samlat på såväl porslinsfigurer som träfigurer av okända konstnärer, men också nutida så kallade designer toys och religiösa figurer. Den norska konstnären Irene Nordli är en nutida konstnär som arbetat med just figurinen som utgångspunkt, i hennes arbete förvrängs och manipuleras den klassiska oftast vita obemålade porslinsfiguren till ibland groteska eller surrealistiska uttryck. Figurinen intresserar mig då den idag ofta ses som ren dekoration, en meningslös och onödig pryl att pryda hemmet med. Den status som figurinen tidigare hade som bordsprydnad, objekt för samtal under måltiden, och därmed som klassmarkör är idag borta. Figurinen är snarare en symbol för dålig smak. Naturligtvis finns undantag och exempelvis Lisa Larssons figurer betingar idag ett högt värde. Intressant att notera är att Röhsska museets samling av just Lisa Larsson varit ganska torftig då de när de gjordes inte ansågs vara av högre konstnärlig kvalitet. Idag värderas hennes verk betydligt högre inte bara ekonomiskt utan också konstnärligt. Skulpturerna är gjorda i jesmonite, ett vattenbaserat komposit-materialbaserat, de är sedan målade.

Att visa verken i en kyrka tillförde onekligen en ny dimension, de smälte väl samman med den färgstarka interiören och de äldre konstverk i form av predikstol, krusifix, väggmålningar etc. som fanns i kyrkan.

I de två senaste verken i serien, *Barbeque (efter A. Böcklin)* och *Med de röda stövlarna* har jag arbetat med att kombinera ett vardagligt objekt (pall, klotgrill) med skulpturen, detta kommer jag att utveckla vidare i kommande projekt.

Theo Ågren november 2017